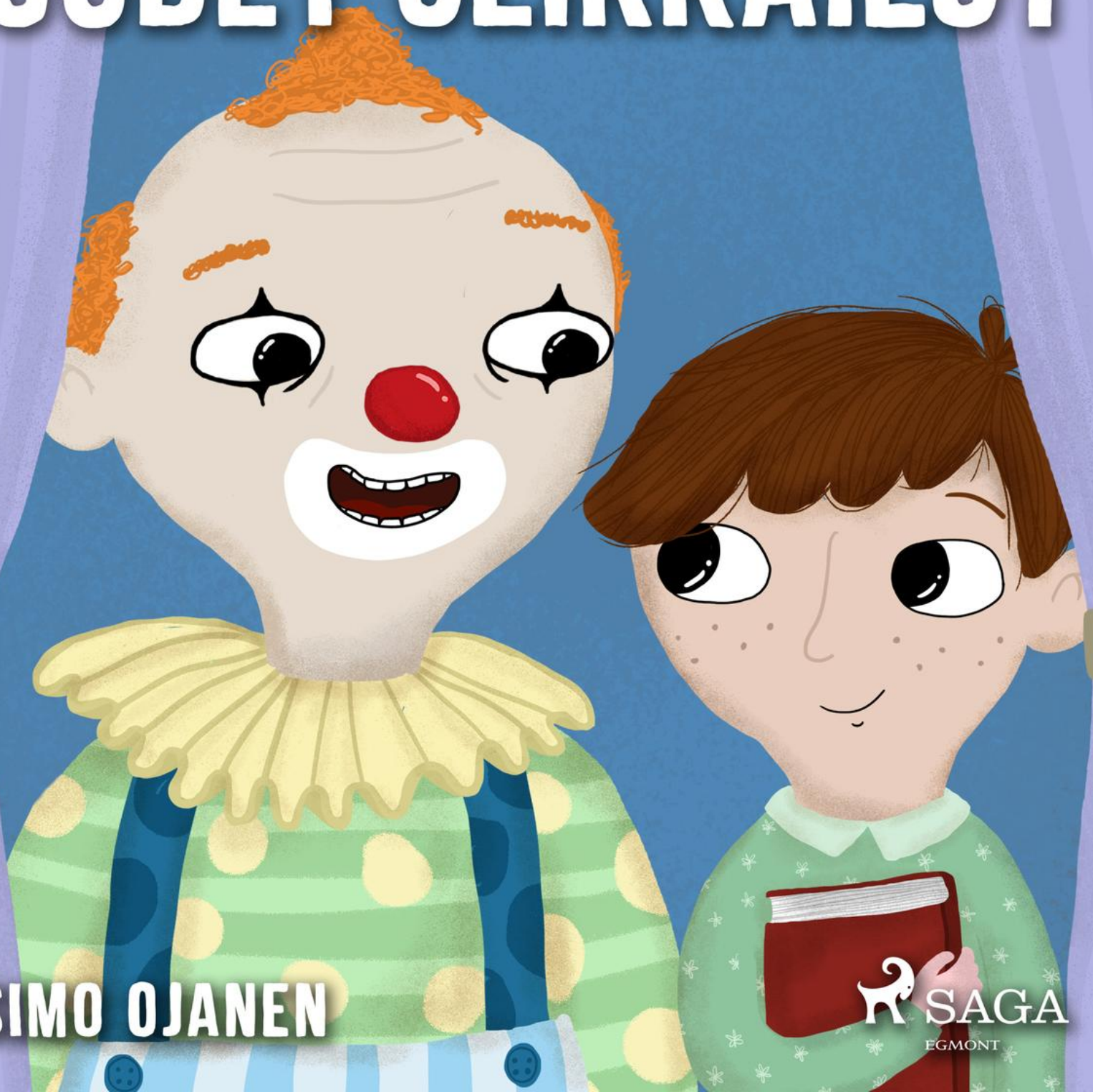

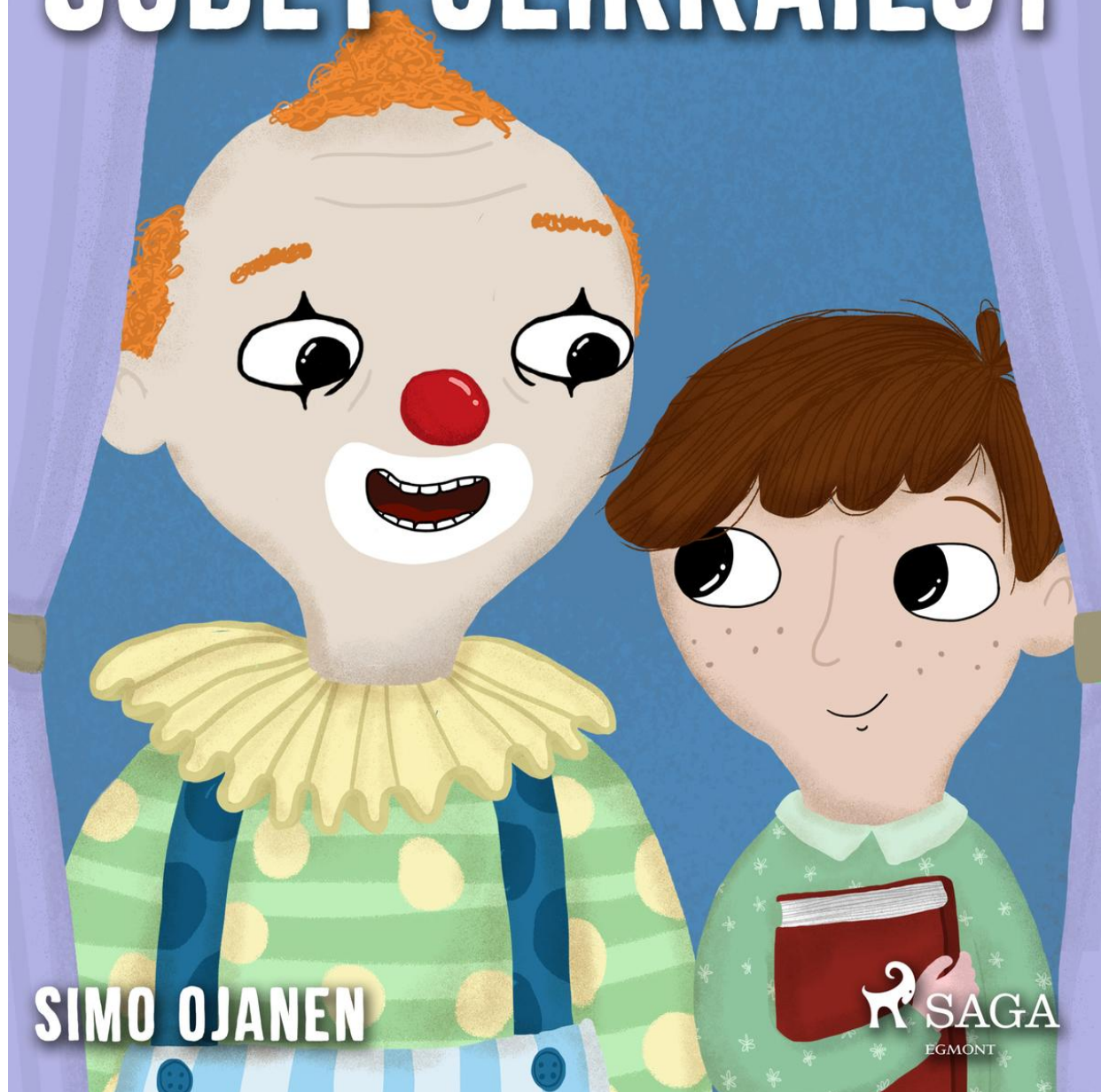
PELLE HERMANNIN UUDET SEIKKAILUT

SIMO OJANEN

 SAGA
EGMONT

PELLE HERMANNIN UUDET SEIKKAILUT

SIMO OJANEN

 SAGA
EGMONT

Simo Ojanen

Pelle Hermannin uudet seikkailut

SAGA Egmont

Pelle Hermannin uudet seikkailut
Copyright © 1983, 2020 Simo Ojanen and SAGA Egmont
All rights reserved
ISBN: 9788726486186

1. e-book edition, 2020
Format: EPUB 2.0

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com - a part of Egmont,
www.egmont.com

Kai muistat Hermannin...

Kai vielä muistat sirkuspelle Hermanni Hermanninpoika Hermannin? Hän on ilman muuta sirkus Hepokatin hohdokkain tähti. Hiukanpaljon reppana, joskus vähän lössö. Hän sössälööräilee mielellään kaikenlaista omassa pienessä asuntovaunussa.

Joka perjantai tai ainakin joka toinen perjantai hän laittaa pyhäputsivaatteet päälle ja lähtee kosaisemaan neiti ennustaja Sylviaa, josta hän tykkää päivä päivältä yhä enemmän ja enemmän, melkeistä rakastaa. Mutta aina, kun Hermannilla on hunajaiset kosimissanat ihan kielen kärjessä tapahtuu jotain merkillistä: postiljooni törmää sisään ja pilaa kaikki, tai taikuri Max tulee käkättämään ja kikattamaan selän taakse. Hermannilla on aina aikamoinen surunsiru sydämen päällä neiti Sylviasta. Mutta hän on aivan ritivarma, että kerran kaikki onnistuu, kukaan ei tule hössöttämään; hän vain vilivonksis kosaisee Sylviaa ja hyppää valmistapoikaa vihille, ja äitiliini itkee hyvästä mielestä.

Äitikkää Hermanni rakastaa vähänpaljon, joskus enemmänkin. Melkeistä aina hän kirjoittelee äitikälle ja juttelee puhelinluuriin somia söpötyksiään. Äitikan luona Orvokkikujan varrella on maailmankiva käydä. Äitikkä paistaa plättyjä pienen vuoren korkuisen pinon ja ottaa kellarista uuden purkin mantsikkahilloa.

Semmoinen on Hermanni. Kun luet eteenpäin, saat tietää, mitä merkillistä Hermannille nyt on tapahtunut.

Hermannin ja surkean poika

*Hilipataheijaa ja äkätys poo,
näin Hermannin kaloja
rannalle kiskoo!
Hölynpöly pilipali paa,
kukas kohta kalaa paistaa...*

Sirkuspelle Hermannin laulaa loilotteli ison järvi-jorppakon rannassa ja heipautteli veteen onkeaan. Aurinko paistaa porotti. Pääskyt heilahtelivat taivaan laidasta laitaan.

Voi äkätinpäkätin, Hermannin riemuitsi. Kesä oli taas tulossa. Ja joka kerta se vain pisti naurattamaan vanhemmankin ukkelin. Hän oli riisunut tossukat jalasta ja kääraissyt housunpunnit ylös. Oli maailmanmukavinta huljutella talvisia varpaitaan kesänlämpöisessä vedessä.

Sirkus Hepokatti oli juuri aloittamassa suurta kesäkierröstänsä. Parhaillaan kilkutelttiin ja kalkutelttiin telttoja pystyyn raatihuoneen takaiselle ruohokentälle. Hermannin oli pysäköinyt asuntovaununsa sovitulle paikalle ja siellä oli jo ensimmäinen pikkupyykkikin kuivumassa narulla.

Hermannin oli ritivarma, että illan esityksissä olisi mahdollisesti paljon katsojia. Kun sirkuskaravaani varhain aamulla oli ajanut kaupunkiin, niin jo silloin kaikki kadunvarret olivat tungokseen asti täynnä unenpöpperöisiä ihmisiä.

Hölynpöly pilipali paa
kukas kohta kalaa paistaa!